

duurzaamplus.nl

zelfstandig, onafhankelijk en ter zake

Oerrr.. Zonder natuur geen risico, zonder risico geen ondernemers

editor Désirée Crommelin, 06/06/2013

IN ZIJN COLUMN VOOR DUURZAAMPLUS.NL BEPLEIT RENÉ TERHORST, BEDENKER VAN OERRR, het jongste initiatief van Natuurmonumenten, dat kinderen vrij in de natuur moeten kunnen bewegen. In bomen klimmen, door plassen stampen en lekker vies worden. Zo leer je je grenzen verleggen door te ontdekken waar die liggen. Niet aanleren maar ontdekken! Dat maakt ons ondernemend. De natuur oordeelt niet, maar helpt ons te worden wie we willen zijn en je beseft dat we allemaal met de natuur onlosmakelijk verbonden zijn.

“Over het tuinpad van mijn vader”

Mijn vader zong regelmatig “Over het tuinpad van zijn vader, de hoge bomen en dat dat nooit voorbij zou gaan”. Hij groeide op tussen de weilanden en voor de deur was alleen een karrespoor. Toen zijn eigen gezin kwam, verhuisde hij naar de stad omdat hij daar betere kansen voor ons zag. Toch maakte hij zich regelmatig zorgen over het gemis van natuur. En of wij wel dat konden ontdekken en leren wat hij allemaal zelf had meegekregen. Zo groeide ik op in de stad maar kon overal spelen. Er lag een stuk braakliggende grond om de hoek. En we speelden jarenlang op de dijken die later de ring om Amsterdam zouden dragen. Met mijn kinderen moest ik al een stuk verder weg om ze vrij te laten spelen. Nu ze groot zijn maak ik me zorgen over hoe dat met mijn kleinkinderen zal gaan.

Om volwassen te kunnen worden is er méér nodig dan educatie, bedachte speelruimte en spelregels. Kinderen moeten zich vrij in de natuur kunnen bewegen. Zonder altijd toezicht van ouders. Je moet kunnen leren je grenzen te verleggen door te ontdekken waar die liggen. Dat doe je door in een boom te klimmen en er een keer uit te vallen. Dat doe je door net zo lang in een plas te stampen tot deze leeg is. Zonder je druk te maken of je vies wordt. Dat doe je door een sneeuwpop te maken en te ontdekken dat onder de sneeuw het gras gewoon groen blijft.

Jac. P. Thijsse

We leven in een tijd dat alles gereguleerd is: bij de bomen staat een bordje “niet klimmen”, kuilen worden zo snel mogelijk dichtgegooid, zodat er geen water in kan blijven staan en voor kinderen in de stad komen er meestal grijze tegels onder de sneeuw vandaan.

Bij de oprichting van Natuurmonumenten 1905 door Jac.P. Thijsse was er al het besef dat het beschermen van de natuur van onschatbare waarde is voor de ontplooiing van kinderen. Hij was zelf onderwijzer en zag de stad oprukken en de natuur overnemen. Hoe duurzaam is nu nog het besef dat de natuur onlosmakelijk met ons verbonden is? Dat wij er een onderdeel van vormen? Die maakt dat we ondernemend worden. Dat we risico's leren inschatten en dat er grenzen zijn aan wat we kunnen. Niet aanleren maar ontdekken.

OERRR

In de voetsporen van Jac.P. Thijsse brengt Natuurmonumenten OERRR. De wereld van OERRR stap je binnen, zodra je de voordeur uitstapt. Waar je ook bent. Zonder volwassenen en helemaal vrij. We laten met OERRR zien, dat regen niet iets is om voor binnen te blijven en dat de wind zo sterk kan zijn dat je er tegenin kunt hangen. We laten kinderen ervaren dat de natuur niet oordeelt. Als je vandaag niet tot boven in de boom kan klimmen, zal de boom je niet uitmaken voor slapjanus. Die boom staat er morgen weer en mag je het weer proberen. Net zo vaak tot je boven bent.

Natuurlijk ondernemend

Wat zestien miljoen mensen met elkaar delen is, dat ze groot geworden zijn door te ontdekken, geholpen door hun omgeving. En daar is het bedrijfsleven een belangrijk

onderdeel van. Dat maakt immers gebruik van innovatie, van vernieuwing, van risico's nemen. Dat is wat we geleerd hebben door in onze jeugd grenzen te ontdekken en grenzen te verleggen. Steeds meer bedrijven onderkennen dit en daar zijn we als Natuurmonumenten ongelooflijk blij mee. Een goed voorbeeld hiervan is Bag to Nature, een initiatief van Seedforfood, twee jonge ambitieuze ondernemers die de noodzaak zien van kennis door ontdekken. Een simpel pakketje om zelf sla, radijs of eetbare bloemen te kweken. Krijg je normaal je kinderen maar moeilijk aan de verse groenten, nu verslinden ze hun eigen groentebedje. En dit mes snijdt aan twee kanten. Volwassenen staan met plezier stil bij wat ze hun eigen kinderen zien doen. Denken terug aan wat ze zelf deden als kind en willen dit weer mogelijk maken voor hun eigen kinderen en kleinkinderen.

Ik zing nog regelmatig de evergreen van Sonneveld. Niet vanuit nostalgie maar vanuit het besef dat we dit onze kinderen mee kunnen geven. Als we maar erkennen dat de natuur ons niet veroordeelt maar helpt te worden wie we willen zijn.

<http://www.oerrr.nl>

© René Terhorst,
Creatief projectleider Natuurmonumenten

foto's © Natuurmonumenten